SVENSKA CANADA TIDNINGEN

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by the CANADA-SWEEKLY PRINTING CO., Ltd., a joint stock company incorporated under the Laws of Manitoba, at the office and place of business, 525 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

TELEPHONE 29 011

I Canada:	I U.S.A. och Sverige:
Helt år i försk. $2.00.	Helt år i försk. $3.00.
Halvt år i försk. $1.50.	Halvt år i försk. $2.50.
4 månader i försk. $1.00.	4 månader i försk. $1.50.

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager denssamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Da eder prenumerationstid är utgången måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli lagligen fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättar utgivaren därom, vadas tidningen fortfarande sändas till den gamla adressen, så är ni skyldig fortfarande betala för den samma ifall personen, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återsändas ej, såvida ej porto närsluteS.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annan ort, ombedjas vänligen, att till oss uppgiva namn på väval sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urståndsatta att sända tidningen.

Betalning: — De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express order", eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erkännes genom ändring av datum på adressmsan å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter $2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och försändelser adresseras alltid till

SWEDISH CANADA WEEKLY,
525 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ords" bidrag och polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (2 ggr.) $1.50. Dödsannonser med ram och, korta ej överstigande 3 tum $1.50. Föreningsannonser, önskas, lediga platser m.m. 75c per gång för högst icke överstigande 1 tum. Omfattande kyrkomötes- och meddelanden om kretsmöten, speciella missionsmöten, kvällsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Dylik annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

SWENSKA CANADA TIDNINGEN,
525 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Torsdagen den 8 maj 1930.

LIBERALISM OCH REKONSTRUKTION.

— V. —

Dunnings budget.

Av alla de lagförslag, motioner och propositioner, som framläggas i en lagstiftande församling finnes det väl knappast något, som tilldrager sig en sådan uppmärksamhet, som finansplanen eller budgeten.

Att man här i landet i år hade större anledning än vanligt att med spänt intresse avvakta detta evenemang, förklaras av den omständigheten, att det var den nye finansministerns första budgetförslag.

Inför ett uppmärksammat audiorium framlade Hon. Charles Dunning i onsdags i förra veckan åtets finansplan och motiveringar för de i densamma föreslagna förändringarna ifråga om tullar och handelsförbindelser.

Tvivelsutan kan det vara av ett visst intresse för läsekretsen att litet närmare taga del av budgetens allmänna innehåll och skärskåda förslaget ur de olika synvinklar under vilka denna viktiga proposition givetvis kan ses.

*

Vid det här laget har man i allmänhet hunnit bilda sig en viss bestämd uppfattning om vad den nya budgeten innebär, och det kannstöpes för och emot. I liberala kretsar betraktas den såsom ett verkligt mästerverk och flera ledande män se i densamma den viktigaste och för Canadas framtida finanspolitik ojämförligt mest betydelsefulla budget som någonsin framlagts. Den innebär en otalig massa märkliga förändringar och nyheter och bakom densamma ligger ett skickligt och energiskt arbete av en boren finansman, Hon. Dunning, som är blygsamheten själv, till kriver sin föregångare Hon. James Robb, största äran och påpekar huru denne under sju månader av innevarande finansår innehaft den viktiga posten som finansminister. Det kan emellertid icke råda något tvivel om, att förslaget karakteriseras av den djärva, oförskräckta och genialiska anda, som utmärker den skicklige politikern från Västern prärier. Hon Dunning har också haft tillfälle att efter budgetens offentliggörande emottaga ett stort antal lyckönskningar med anledning av det utmärkta resultatet av hans arbete, och man måste otvivelaktigt skänka finansministern en varm eloge, i betraktande till att han endast en kort tid beklätt sitt nuvarande ämbete och icke dess mindre lyckats genomföra ett så omfattande och märkligt förslag.

Från konservativt håll har man svårare att ge budgeten samma varma erkännande, även om ett stort antal prominenta konservativa politici och affärsmän medgiva, att den nya finansplanen kommer att väsentligt inverka på den obehagliga situation, i vilken Canada befunnit sig, därest man följt den tidigare finanspolitiken oförändrad, medan Förenta Staternas höjning av importtullarna trätt i kraft.

Konservativa språkrör hålla före, att utsträckningen av den brittiska preferenstariffen att omfatta ett femhundra-tal importartiklar, kommer att utöva det mest välgörande inflytande på Canadas handel med Storbritannien, samtidigt som landets handelsbalans i förhållande till Förenta Staterna avsevärt torde komma att förbättras, utan att en höjning av den allmänna prisnivån i minsta mån torde öka levnadskostnaderna.

Härom är den canadensiska pressen ovanligt enig, ty förbättringen mot Förenta Staternas hänsynslösa höjning av tullarna har städse tagit sig kraftiga uttryck. Den förändrade tutllpolitiken i detta land riktade tvivelsutan ett dräpslag mot viktiga canadensiska industrier och näringar, även om handelsförbindelserna mellan de båda länderna visa en balans om $400,000,000 till Förenta Staternas favör. Ehuru finansministern i sitt budgettal icke nämnde ett ord om Förenta Statetrna eller på något sätt angav att hans finansplan innebar ett motvärn mot republikens tullpolitik, riktar sig dock budgetens huvudlinjer ganska kraftigt mot densamma. Att detta skett i avsikt att skydda Canada och dess handelsintressen är tämligen otvetydigt, och denna åtgärd har förskaffat den nya budgeten stor popularitet och anklang i vida kretsar i hela landet.

På denna punkt har emellertid budgeten utsatts för kritik från vissa frihandelsanhängare såsom t. ex. mr. Darby, sekreterare i Canadian Council of Agricultureeee.eeeeeeeed ETAOI SHRD ETA HRD re. I ett anförande inför "The Tariff Advisory Board" kritiserar mr. Darby budgeten och anser dess karaktär av ett motvärn mot Förenta Staternas handelspolitik fullständigt fördömlig. Mr. Bennet, konservativa partiets ledare, som för ett år sedan starkt påverkade de kraftigaste åtgärder mot republikens tullpolitik och till och med gick så långt, att han föreslog beviljandet av diktatorisk maktbefogenhet för regeringen, för att göra dessa åtgärder så effektiva och snabba som möjligt, vänder sig nu med skärpa just mot den anda av självförsvar och motvärn, som ligger i Hon. Dunnings budget. (En sådan principförändring hör emellertid icke till ovanligheterna hos mr. Bennet.) Bortsett från dessa kritiska anmärkningar har man emellertid allmänt ävnat finansministern de varmaste lovord och erkännande för de åtgärder han föreslagit, i avsikt att ge större företräde för brittiska varor på den canadensiska marknaden.

*

I engelsk press — så skild den Beaverbrook'ska, som förespråkar handelsfrihet inom det brittiska världsväldet — är man synnerligen entusiastisk i sina uttalanden om den nya budgeten i Canada. Så snart den nya tulltariffen träder i kraft kommer otvivelaktigt Canadas handel att till stor del rikta sig mera mot England eller andra länder i det brittiska världsväldet och importen av brittiska varor beräknas till ett värde av c:a 300 miljoner dollars. För denna summa och mer till importerar Canada nu gods från Förenta Staterna. Av denna förändring i handelspolitiken följer tydligen, att det brittiska världsväldets stater genom den ökade exporten till Canada givetvis komma att erhålla betydligt större köpkraft, varigenom Canada i sin tur kan beredas tillfälle att till dem exportera större kvantiteter av vad landet kan frambringa. Särskilt gäller detta vetet. Även om det canadensiska vetet betingade ett högre pris än andra länders på världsmarknaden, skulle det kunna vinna köpare, och den s. k. dumpningen bli onödig.

Finansministetrn har själv deklarerat som sin uppfattning, att Canadas osålda vetelager, som för närvarande har ett menligt inflytande på det allmänna affärslivet och arbetsmarknaden, inom loppet av ett par veckor skall kunna vinna avsättning, alldenstund den nya tariffen redan trätt ikraft, beroende på eventuell revision. Vissa affärsmän ställa sig emellertid en smula skeptiska mot denna mr. Dunnings uppfattning och framförallt att verkningarna skola bliva så omedelbara, men den allmänna tron och förhoppningen är, att mr. Dunning har rätt.

Förenta Staterna behöva icke och vilja icke köpa vårt vete. Vi ha mera fördel av att sälja det till länder som både behöva och vilja köpa den canadensiska spannmålen, och genom den kredit, som exporten till Canada säkerställer, bliva de i stånd att köpa våra varor mera fritt. Avsättning för spannmålen är en fråga, som varmt intresserar Västerns farmare och finansministern har otvivelaktigt vunnit deras bevågenhet för framtiden genom sitt förslag om en förändrad handelspolitik i detta avseende. I och med att jordbruket sättes på fötter och stödjes kommer hela landets affärsliv att uppmuntras, pengar komma åter i rörelse, arbetsmöjligheterna ökas, arbetslösheten minskas, och optimismen stiger.

*

En annan viktig förändring, som givetvis kommer att tilldraga sig viss uppmärksamhet och verka stimulerande på affärslivet i sin helhet och ge detsamma en mera optimistisk anda, är sänkningen av försäljningsskatten. Direkt berör denna skatt endast detaljhandlaren, men indirekt faller den också på konsumenten. Denna form av beskattning sammanhänger med de åtgärder, som vidtogos för att i någon mån lindra de oerhörda statsutgifterna under krigsåren. Den har sedan dess gradvis minskats och utgör nu endast 1 procent eller jämnt hälften av dess forna storlek. Det hade givetvis varit bäst om den fullständigt kunnat avskaffas, men i betraktande titll den omständigheten, att statsutgifterna under de senaste åren betydligt ökats i och med införandet av folkpensionering, ökningen av pensionen åt soldater, anslag till Hudson Bay's järnvägen, Welland-kanalen och ett stort antal andra företag och åtgärder för förbättring av socala förhållanden i landet, och för uppmuntran av handel och industri, är det ganska naturligt att finansministern ansett det rådligast ej fullständigt avskära denna inkomstern ansett det rådligast ej fullständigt avskära denna inkomstkälla. Skattebördan under premiärminister Kings regim har lättats år från år och landets statsskuld har minskats med åtskilliga millioner dollars, och även om finansminister kunde framvisa ett överskott på cirka 47 millioner dollars, är det dock klokt att under rådande förhållanden såväl på världsmarknaden som på den inhemska marknaden, gå varligt fram.

Ett fiertal andra skattelindringar föreslås i den nya budgeten bl.a. beträffande inkomstskatt för understödsgivare. Å andra sidan har inkomstskatten utsträckts att omfatta även personer anställda vid canadensiska företag i utlandet.

Jordbruket har fått stora och betydelsefulla lättnader genom den nya tariffen. Utom vad som ovan angivits, rörande de förbättrade utsikterna att avsätta landets veteöverskottet till Europa, under förutsättning att Canadas import från England och övriga Europa ökas, föreslås i den nya budgeten avskaffande av all tull å traktorer ävensom reduktion av tullen på flyttbara motorer för farmbruk.

En absolut nyhet är upprättandet av de s.k. Countervailing duties. Härmed avses en tullskala, som automatiskt regleras så, att Canadas importtullar på vissa varor, som Canada köper fr.n och säljer till andra länder bli lika med i dessa länder gällande tullsatser å dylika varor.

Denna nyhet är så gott som helt och hållet riktad mot Förenta Staterna, och kommer enligt beräkning att förhindra importen från detta land av vissa varor uppgående titll ett värde av cirka $17,000,000. Denna nya tulltaxa gäller följande produkter: potatis, vete, råg, havre, havregryn, vetemjöl, naturliga blommor, smörö, soppor, kött (färskt och konserverat ägg, levande djur, samt gjutjärnsrör. Då Canadas export av dessa varor till Förenta Staterna under 1929 uppgick till cirka $35,000,000, medan landet därifrån importerade samma slags gods till ett totalvärde av $17,000,000 är det klart, att Mr. Dunnings nya tulltaxa kommer att hindra Förenta Staterna från att draga fördel av den nya tullmuren, som skulle utestänga Canadas export till Staterna, uppgående till $35,000,000. Det kommer att betyda, att Canada får behålla sin inhemska marknad fri från "dumpning" från Förenta Staterna, medan de nya preferensavtalen med England, samt den med all sannolikhet i sin helhet förbättrade affärsställningen med övriga Europa,kommer att dirigera Canadas exportöverskott av dessa varor till Europa.

Medan Dunnings budget så mycket som möjligt söker gå i riktning av frihandel, har han dock varit nödsakad, att för att förhindra allvarlig avbräck å de canadensiska industrierna på grund av Förenta Staternas tullpolitik, och på grund av andra faktorer, t. ex. New Zealands exportfördelar på smörmarknaden, att höja tullarna i vissa fall, bl. a. på stål och New Zealand smör. Medan detta av de konservativa hälsas såsom "ett tecken på att de liberala äntligen börja lära sig den konservativa läxan", (detta beträffande tullarna på importerat stål och stålvaror), eller av notoriska frihandlare som Mr. Darby, såsom "det liberala partiets övergivande av sin frihandelspolitik", kan det dock ej finnas minsta tvivel om, att Mr. Dunning, liksom sin företrädare på finansministerposten, sökt i sin första budget tillvarataga Canadas bästa intressen, följande den liberala maximen, uttalad av Hon. Mr. Robb, "att vi handla med de länder, som önska handla med oss, samt att på allt sätt tillvarataga Canadas industriella intressen".

Gång på gång återkom Mr. Dunning i sitt budgettal till denna maxim, och han har otvivelaktigt framlagt en budget, som kommer att gå till historien. Det är Canadas första verkliga försök, att skaka av sig det ekonomska beroendet från Förenta Staterna, och första steget emot fullständig ekonomiskt oberoende. Såsom sådant skulle den nya budgeten av alla goda canadensare hälsas med det varmaste bifall. Ty i och med detta steg har Canada sagt till världen: "Vi äro en fri och av alla andra länder oberoende nation. Vi skola hädanefter ej tolerera något intrång på våra nationella rättigheter, och vi äro starka nog att förhindra detta. Vi skola för framtiden handla med dem, med vilka vi önska handla, och som å sin sida önska handla med oss. Om någon nation i övermod och självviskhet söker hindra oss från att handla med dem, medan densamma väntar, att vi skola fortfara vara tacksamma att få köpa från den, är detta varningen att Canada ej ämnar tolerera något dylikt, utan att landet i så fall genast skall söka sig nya handelsförbindelser och nya marknader för sina produkter."

Detta är Dunnings manliga och patriotiska svar till Förenta Staterna.

Ord äro billiga, tills de stå skrivna i kärleksbrev.

•

Barn behöva snarare förebilder än kritik.

•

SANDVIKENS SÅGAR — C. O. ÖBERGS FILAR

"FISH & HOOK" MARKET
på sågar från

SANDVIKENS JÄRNVERKS AKTIEBOLAG.
SANDVIKEN, SVERIGE.
är bästa garanti för högsta kvalitet, erkänd över hela världen.

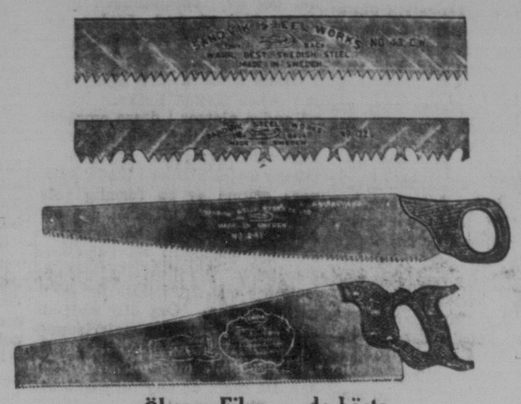

Öbergs Filar — de bästa.

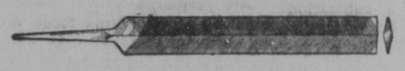

Sandvikens nya ställbara båge no. 25

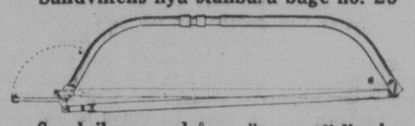

Sandvikens vedsågar äro pålitliga!

Det fina kallvalsade stålet, precisionsarbetet och den nya skarpfilningen äro oöverträffade i marknaden.

Alla äkta "Fish & Hook"-märkta sågar hava extra tunn rygg och äro noggrant avbalancerade.

VI FÖRA ALLA STANDARD- OCH SPECIALTYPER AV SAGAR, FILAR OCH SAGVERKTYG.

Begär dessa fabrikat hos Eder handlande eller skriv för närmare upplysningar direkt till:

410 ST. NICHOLAS ST., MONTREAL, P. Q.

SANDVIK CANADIAN LIMITED

Kungörelser o. dyl.

För någon tid sedan behandlade vi en längre redaktionsartikel annonseringens stora betydelse icke minst då det gällde kungörelser av skilda slag.

På förekommen anledning ha vi beslutat i vår ingress å redaktionssidan inrycka ett meddelande, att omfattande kyrkonotiser och kungörelser om kretsmöten, konvent, speciella missionsmöten, årsmöten, revisionsberättelser o. dyl. händanefter komma att betraktas såsom annonser varigenom dessa meddelanden komma att hemfalla under vår gällande annonsprislista.

Det säger sig självt att S.C.T. härigenom icke önskar avvisa meddelanden av religiöst innehåll eller notiser rörande den vanliga gudstjänstordningen i våra kyrkor här i landet. Dylika meddelanden ha aldrig refuserats av redaktionen och ej heller har S. C. T. uppburit några som helst avgifter för desamma.

En svenskspråkig tidning bör på allt sätt understödja svensk kyrklig verksamhet av vad slag det vara månde utan speciell mannamån, men då S. C. T. avser att i första hand vara en nyhetstidning utan speciellt religiöst program anser sig ledningen berättigad att i någon mån begränsa de ofta tämligen vidlyftiga notiserna om större sammankomster, konvent, kretsmöten, årsmöten o. dyl, genom att inrangera dessa meddelanden under vanlig annonsering. Liksom varje annan organisation och förening har att betala för sina meddelanden om sammankomster, möten och konferenser och icke heller framställt anspråk på fri publicitet i större utsträckning än genom en kortare "blänkare", böra kyrkliga organisationer hemfalla under samma rubrik.

Vi hoppas att detta meddelande skall upptagas med sann förståelse av allmänheten, då vi äro fullt övertygade om att man väl har sig bekant att en svenskspråkig vecktidning i Canada i väsentligaste grad är beroende av de inkomster som annonseringen kan giva.

Jordbruket.

Stockholm den 26 april. — Jordbruksriksdagens verkställande utskott uppvaktade i fredags konungen med hemställan om undersökning av möjligheterna för bildandet av en regering från samtliga partier, villig att vidtaga hjälpåtgärder för jordbruket.

Något om fysisk fostran i Sverige.

För S. C. T. av gymnastikdirektören Gunhild Lindström.

"En sund själ i en sund kropp", så lyder en gammal välkänd sats och jag vill här berätta, hur jag som gymnastiklärarinna i en flickpension på landet i Sverige är i tillfälle att bidraga till förverkligandet av dessa ord. Jag är ej så välorienterad i andra länders skolprogram, att jag vågar yttra mig om hur många veckotimmar, som i allmänhet äro anslagna till ungdomens fysiska fostran, men jag tror att få länder, England undantaget, äro så lyckligt lottade i det fallet som Sverige, i synnerhet sedan lagen om de 20 idrottsdagarna gick igenom i riksdagen förra året. I alla rikets skolor är gymnastik obligatorisk, och lek och idrott omfattas förvart år med allt större intresse.

I den skola, där jag är anställd, bestående av cirka 200 flickor i åldern 8 — 18 år, ha vi gymnastik 5 dagar i veckan samt dessutom under höst och vår — sammanlagt 4 mån. 2 timmar i vecka för lek och idrott. Under hela läsåret har skolan ½ dag i veckan anslagen till utmarscher, orienteringsövningar, schnitzeljakt m.m. Skolan har en idrottsförening och årligen avlägga 10—15 av dess medlemmar prov förskolidrottsmärket. För detta märkes erhållande fordras vissa prov, olika för olika åldersgrupper, i gymnastik, simning, terräng- eller skidlöpning, hopp, löpning och kast. Dessa övningar bedrivas med liv och lust, oftast på ledig tid, och vi ha stort nöje av dem, både barnen och jag. Proven äro väl avvägda, och det är min bestämda uppfattning, att de vätt bedrivna, ej skada någon. Naturligtvis undantager jag härvid de av skolläkaren från gymnastik och dyl. befriade eleverna. I början av höst och slut av vårterminen ha vi i den närbelägna sjön tillfälle till bad med åtföljande övningar av olika simsätt och hopp. I september medan vädret ännu är varmt och härligt företagas de årligen återkommande 2-dagarsvandringarna, som av alla flickor motses med så mycken längtan och förtjusning, även av dem som äro otränade att gå och veta att de få blåsor på fötterna. Det är de fem högsta klasserna som få åtnjuta förmånen av dessa vandringar. Vi gå då var klass för sig, 10 — 15 flickor, åtföljda av 2 lärarinnor ut på vandring och gå i allmänhet ungefär 2½ — 3½ svenska mil den första dagen. Vi övernatta i någon härpå förberedd skola, föreningslokal el. dyl. med halm på golvet och lärarinnor och elever i en enda stor syskonbädd. Följande dag gå vi en något kortare sträcka och komma åter till vår skola storbelåtna med vår vandring. Varje klass är övertygad om att just den haft de mest spännande äventyren, tagit de roligaste fotografierna, författat de gladaste visorna och de göra allt för att övertyga varann härom vid hemkomsten. Flickorna medföra var sin ryggsäck, innehållande förutom personlig utrustning, mat för dessa 2 dagar — en ej alltid så lätt börda. Jag nämnde den halva dagen avsedd för utmarscher och dyl. Flickorna äro härvid indelade i grupper bestående av högst 8—10 i varje grupp med en ledare bland flickorna själva. Denna har ansvar för truppens sammanhållning och för att gruppen går rätta vägen. Det är min åsikt, att detta uppdrag bättre än de flesta andra skapar hos flickan mod och sinnesnärvaro men även omtanke och ansvarskänsla. Vid orienteringslöpning brukar jag själv deltaga i respektive grupp då jag anser ansvaret att ensam leda vid dyl. tillfälle är alltför stort för en skolflicka, vår skola är nämligen omgiven av milsvida skogar. Är vädret kallt och sjöarna frysa till och snön dröjer, försumma vi ej en dag att åka skridskor, men oftast kommer snön mycket snart och förstöra vår fina glansis. Nåja, vi sörja ej nämnvärt, ty då bliva vi ju i tillfälle att idka den sport, jag tror är den mest uppskattade i Sverige: skidlöpning. Ha vi tur med vädret som förra året kunna vi i hela 2 månader åka skidor och det göra vi också så mycket vi hinna. Var rast, vart frukostlov, var eftermiddag, var söndag och naturligtvis alla utmarschdagar löpa vi skidor av hjärtans lust. Många, som ej stått på skidor förr, bliva på en enda vinter riktigt styva tack vare den intensiva träning, de prestera. Det är en sann fröjd se flickornas strålande blickar och friska, röda kinder och den goda aptit, de utveckla efter några timmars skidlöpnirg en kall solskensdag. Vi anordna även tävlingar. Flickorna tjänstgöra själva vid start och mål och här och där vid svårare backar, gärdesgårdar, grindar m.m. sådant ligga kritiska kontrollanter på lur i en buska och anteckna, var och en löpares förmåga att klara de förekommande svårigheterna. En stor dag i skolan är även den dagen, vi åka skidor till B., beläget 3½ mil från skolan. D. v. s. vi åka tåg en bit och sedan gå olika grupper av vid olika stationer, närmare B. ju mindre förmågan att stå på skidor är. Ibland företaga vi små månskensturer på kvällen efter middagen, efter vilken de annars sällan få gå ut, och dessa turer äro ansedda som alldeles särskilt tjusiga, vilket de också äro. Men vi åka ej blott skidor den tid, vi ha snö. Bobbar och sparkstöttningar äro i flitig användning, detta mest på senvintern, när föret ej lämpar sig så bra för skidlöpning, men är desto bättre för de sist nämnda framkomstmedlen. I Sverige anordnas numera årligen varje påsk en veckas skidlöpning i våra underbara jämtländska fjäll. Dessa fjällfärder bruka omfatta tusentals ungdomar, och även denna skolas elever bruka begagna sig av det utmärkta tillfälle, som Svenska Turistföreningen och Föreningen för Skidlöpningens Främjande i Sverige bereda det svenska skolungdomen. I mitten av mars är uppvisning i gymnastik med samtliga avdelningar och vid skolans avslutning i början av juni, då elevernas föräldrar inbjudas till skolan under två dagar, är ävenledes uppvisningar i såväl gymnastik som lek. Valborgsmässoafton och 1 maj firas på alla upptänkliga sätt i Sverige, mest med sång och dans — människorna hälsa den ljusa, varma årstiden välkommen. Vi hålla på skolan ffra dessa dagar med sång och fackeltåg och en stor eld på Valborgsmässoaftonen, och på 1 maj ha vi en utflykt och dansa folkdanser. Dessa svenska folkdanser, ja. De äro så betagande vackra, musiken är så glittrande glad och dräkterna så granna och färgstarka, stegen så taktfasta och lustiga och takten så härligt klämmig. Därför älskar också flickorna här dessa danser, och det är en stor ära att vara medlem av folkdanslaget.

Ja, detta är i korthet några av de kroppsövningar, som bedrivas i en svensk skola i allmänhet. Att intresset för uppövandet och även bibehållandet av kroppens spänstighet är stort, visar ju det, att jag ofta ombedes av flickor, som skola sluta skolan att visa några rörelser, som äro särskilt "bra" och som de önska utföra var morgon. Jag ger dem ett litet rörelseförråd, så att, som jag hoppas, d. v. s. vid rätt utförande av rörelserna, alla kroppens muskler och leder bliva övade. En del se litet besvikna ut, och på min fråga om skälet härtill, får jag en motfråga: men magrar man av det? Det är alltså det kända kvinnliga koketteriet, som är drivfjädern till denna energi och intresset, det. Att hålla sin kropp

Forts. å sid. 5.